

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.449/2022/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. február 23.
Az ügy tárgya: testi sértés büntette
Terhelt: ...
Elsőfok: Fővárosi Törvényszék, 19.B.379/2020/29., ítélet, tárgyalás,
2021. május 20.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 2.Bf.250/2021/23., végzés, nyilvános ülés, 2022.
január 25.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Törvényszék 19.B.379/2020/29. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.250/2021/23. számú végzését hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Fővárosi Törvényszék 19.B.379/2020/29. számú, 2021. május 20-án kihirdetett ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], s ezért őt 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyben elrendelte az eredetileg végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. március 3.

napján kelt és 2015. október 20. napján jogerős 21.Fk.14.000/2013/65. számú ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap fiatakorúak fogháza végrehajtási fokozatú szabadságvesztés-büntetés, valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 2017. május 15. napján kelt és azon a napon jogerős 22.Fk.711/2012/186. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap fiatakorúak fogháza végrehajtási fokozatú szabadságvesztés-büntetés végrehajtását.

[2] 2. A terhelt és védője fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2022. január 25-én kihirdetett 2.Bf.250/2021/23. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság 2017. május 15. napján kelt és azon a napon jogerős 22.Fk.711/2012/186. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozata fiatakorúak börtöne.

[3] II. 1. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt meghatalmazott védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára történő hivatkozással.

[4] A védő indítványát azzal indokolta, hogy a másodfokú bíróság iratellenesen és megalapozatlanul határozott, amikor büntető anyagi jogszabály megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, figyelmen kívül hagyva a Btk. 15. § e) bekezdése szerinti jogos védelmi rendelkezést, mely szerint az elkövető büntethetőségét, illetve a cselekmény büntetendőségét kizárja vagy korlátozza a jogos védelem. A terhelt már az eljárás kezdeti szakaszában és ezt követően mindvégig határozottan és konzekvensen tagadta, hogy bármiféle bűncselekményt elkövetett volna. Ezt a terhelti védekezést erősíti tanú 1, a sértett barátjának a tanúvallomása, aki alátámasztotta, hogy a sértett „kezdemenyezte” első ízben a támadást, melyet a terhelt jogos védekezése, „kvázi viszont-támadása” hárított el. Ezen tanúvallomást figyelmen kívül hagyni nem lehetett volna az eljáró bíróságoknak.

[5] A megállapított tényekből helytelenül következtetett mindkét bíróság a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására, ugyanis – ahogyan arra a töretlen és életszerű terhelti vallomás rámutat, melyet tanú 1 tanúvallomása is alátámaszt – vitathatatlanul jogos védelmi helyzet állt fent. A terhelt a hatályos büntetőkódex által megengedetten, a saját személyét közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárítása érdekében ütötte meg a sértettet.

[6] Amennyiben pedig a terhelt túllépte volna az elhárítás szükséges mértékét, az természetesen az ijedtségéből fakadhatott, ugyanis a sértett markánsan kábítószer befolyásoltsága alatt állt. Lényegében a beszámítási képessége teljes egészében beszűkült, a sértett által a recés, éles konyhakéshez való odanyúlás miatt alappal tarthatott attól a terhelt, hogy a személye, élete, testi épsége közvetlen fenyegetésnek van kitéve. A jelen ügy terheltje elhárította a nem vitásan őt közvetlenül fenyegető támadást, s ekkor jogos védelmi helyzetben volt, hiszen az eseménysor egésze olyan láncolatot alkot, amely folyamat kizárólag jogszerű védekezést eredményezhetett a terhelt vonatkozásában.

[7] A jelen ügyben a jogos védelmi helyzet egyértelműen és vitathatatlanul fennállt, ily módon, ha és amennyiben a terhelt esetlegesen túllépte az arányosság követelményét, akkor sem ad a törvény arra jogi lehetőséget, hogy a bíróság bárminemű szankciót alkalmazzon, hiszen akit jogtalanul megtámadnak, az erre érhetően és szükségszerűen is reagál. Pontosan úgy, hogy felindultsága cselekvésre sarkallja, ami természetesen túllépheti az arányosság kereteit.

[8] Mindezekre figyelemmel a védő arra tett indítványt, hogy a Kúria a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a támadott határozatokat változtassa meg, és a terheltet az ellene emelt vád alól mentse fel.

[9] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.495/2022/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[10] A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint a tényállás tehát nem tartalmaz arra nézve adatot, hogy a sértett kés után nyúlt volna és ütésre emelte volna a kezét. Az indítványozó ennek állításával a tényállást támadja, ami szintén törvényben kizárt.

[11] Miután jelen ügyben a sértett jogtalan támadására, ekként a jogos védelmet megalapozó körülményre az irányadó tényállás nem tartalmaz tényeket, a felülvizsgálati indítvány a tényállás jogi értékelését vitató részében nem alapos.

[12] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség arra tett indítványt, hogy a Kúria a Fővárosi Törvényszék 19.B.379/2020/29. számú és a Fővárosi Ítéletábla 2.Bf.250/2021/23. számú végzését hatályában tartsa fenn.

[13] **III. A felülvizsgálati indítvány nem alapos.**

[14] 1. Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügyszöveg határozata ellen a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt helye van [Be. 648. § a) pont]. A büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét [Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont].

[15] Ugyanakkor a felülvizsgálatban megkerülhetetlen szabály, hogy a Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügyszöveg határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügyszöveg határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[16] A felülvizsgálat során tehát a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vizsgálható, az eljáró bíróságok által levont jogi következtetések – így a bűnösség megállapításának és a cselekmény jogi minősítésének – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével bírálható el (BH 2004.102.). Nem sérelmezhető, hogy a bíróság mely bizonyítékokat fogadott, illetve vetett el, az indítvány nem irányulhat a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, illetve – bármilyen okból – a tényállás megváltoztatására.

[17] A felülvizsgálati eljárásban a büntető anyagi jog szabályainak megsértése az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálható el abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített, vagy ellentétes az iratok tartalmával (EBH 2017.B.18., BH 2004.102.). Másként fogalmazva, a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan; a megalapozatlanság nem felülvizsgálati ok, ezért a felülvizsgálati eljárásban az alapügyben megállapított tényállás attól függetlenül irányadó, hogy az adott tényállás megalapozott-e vagy sem (BH 2016.264., BH 2010.324., BH 2004.102.). A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéleti tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatja, az esetleges megalapozatlanság mértékét nem állapíthatja meg, s ahhoz jogkövetkezményt sem fűzhet [Kúria Bfv.III.396/2016/10. (BH 2017.108.III.)].

[18] Mindez irányadó akkor is, ha a felülvizsgálat tárgya valamely büntethetőséget kizáró ok – jelen esetben a jogos védelem – hiányára vont következtetés helyessége; ennek megítélése is kizárólag a jogerős ügyszöveg határozat tényeinek alapulvételével lehetséges. Felülvizsgálat keretében valamely büntethetőséget kizáró ok – így a végszükség vagy a tévedés – hiányára vont következtetés helyessége kizárólag az irányadó tények alapulvételével vitatható (EBH 2011.2395., BH 2011.183.). Ez értelemszerűen vonatkozik a jogos védelemre – mint büntethetőséget kizáró okra – is.

[19] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti felülvizsgálati ok tehát akkor valósul meg, ha az indítvány azt sérelmezi, hogy a jogerős ítéletben a terhelt terhére rótt

magatartás nem meríti ki maradéktalanul bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, vagy – ugyancsak a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapulvételével – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására.

[20] Az indítvány a jogos védelmi helyzet meg nem állapításának kifogásolásával büntethetőséget kizáró ok ellenében való elítélésére hivatkozott és ezért az a felülvizsgálat feltételeinek megfelel, de ennek során olyan lényeges körülményekre is hivatkozott, amelyek az ítéleti tényállásban nem vagy eltérően szerepelnek.

[21] Általános jelleggel hangsúlyozza a Kúria, hogy felülvizsgálati indítványban a bizonyítékok ismertetése, értékelése, mérlegelése minden esetben teljességgel szükségtelen, mert ha azok egybeesnek a jogerős ítéletben megállapított tényállással, úgy a tényállás közvetlenül hivatkozható, ha viszont azzal ellentétesek, akkor a felülvizsgálat során figyelmen kívül maradnak.

[22] Ezért tehát a védő által előterjesztett indítvány alapján a felülvizsgálatnak helye van, azonban azt a Be. 659. § (1) bekezdése szerint, nem a védő által megjelölt bizonyítékok, hanem a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapulvételével kell elbírálni.

[23] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a terhelt 2018 májusában költözött az általa bérbe vett lakásba. Ezt követően megismerkedett és közelebbi kapcsolatba került a más városban lakó tanú 2-vel, aki ebbe a lakásba költözött. Tanú 2-re tekintettel a terhelt megengedte, hogy tanú 2 egyik ismerőse, tanú 1 2018. július elejétől szíveségi alapon a lakás egyik szobájában lakjon, a lakás konyháját, nappaliját és mellékhelyiségeit velük közösen használja.

[24] Tanú 1 egyik barátja, a sértett 2018. augusztus elején tért vissza külföldről Magyarországra és a városban keresett szállást. Tanú 1 ekkor megkérte a terheltet arra, hogy fogadja be az általa bérelt lakásba a sértettet is arra az időre, amíg nem talál magának másik lakóhelyet. A terhelt ebbe beleegyezett, így a sértett is beköltözött a tanú 1 által használt szobába, a lakhatásért fizetnie nem kellett.

[25] 2018. augusztus 8. napján tanú 2 saját városában tartózkodott, a terhelt délután elindult érte gépkocsival, hogy őt és a kutyáját elhozza a terhelti lakásba. A terhelt, mivel közöttük jó kapcsolat alakult ki, megkérte tanú 1-et, hogy kísérje el őt, amibe tanú 1 bele is egyezett. A terhelt ezen a napon 17 óra 30 perc körüli időpontban telefonon felhívta a sértettet és tájékoztatta az útjukról, valamint arról is, hogy csak késő este érnek haza.

[26] A sértett az egész napot a lakásban töltötte, közben amfetamint és cannabist fogyasztott, ennek során este mélyen elaludt.

[27] A terhelt, tanú 2 és tanú 1 2018. augusztus 9. napján 01 órát követő, pontosan meg nem állapítható időben érkeztek meg a lakáshoz, amelybe azonban nem tudtak bejutni, mert a sértett korábban bezárta a bejárati ajtót és a kulcsot belülről a zárszerkezetben hagyta. A terhelt és a többiek kopogtattak, dörömböltek az ajtón, csengettek, kiabáltak, tanú 2 és tanú 1 telefonon is megpróbálták felhívni a sértettet, azonban ő egyikre sem reagált, mivel a kábítószeres hatása miatt mélyen, öntudatlanul aludt. A terhelt egyre ingerültebb lett, ezért hangosan dörömbölt és rugdosta a bejárati ajtót, amire több szomszéd is felfigyelt, míg végül a sértett éjjel 2 óra körül felébredt a zajokra és beengedte őket.

[28] A terhelt feldúltan belépett a lakásba és a bejárati ajtó mögötti előszobában egyből számonkérte a sértettet, amiért kizárta őket a terhelti bérleményből, majd az előszobában arcon ütötte őt. Szóváltás alakult ki közöttük és közben az előszobából a bejárati ajtón belépve közvetlenül balra található konyhába keveredtek. A terhelt a vita során ököllel, kis erővel, legalább egy alkalommal megütötte a sértett arcát, aki ennek hatására elesett. A terhelt azonban tovább bántalmazta a földön fekvő sértettet, akit ököllel, több alkalommal, legalább

egy esetben nagy erővel megütött a mellkasának bal oldalánál a lép vetületében. Tanú 2 a sértett bántalmazását észlelve, rászólt a terheltre, hogy „..., ne bántsd!”, Tanú 1 pedig közéjük állt, utóbbi cselekmény hatására a terhelt abbahagyta a sértett ütlegelését, és felszólította őt a lakásból történő azonnali távozásra.

[29] A sértett ezután összehalkolta a személyes használati tárgyait tanú 1 segítségével. Amikor a sértett indulni készült, a terhelt azt mondta neki, hogy az éjszakát még a lakásban töltheti, a sértett azonban nem akart a lakásban maradni, ezért tanú 1-gyel elindultak tanú 1 egy másik ismerőiséhez.

[30] Miután távoztak, a terhelt 2 óra 30 perc körül felhívta őket tanú 1 telefonszámán és érdeklődött a sértett állapotáról, valamint miután tanú 1-től megtudta, hogy a sértett erősen fájlalja a bal oldalát felajánlotta, hogy elviszi őt a kórházba. A sértett azonban ezt sem akarta és egy éjszakai buszjáratral tanú 1-gyel elmentek ... térig. A sértett azonban a téren egyre rosszabbul lett, ezért tanú 1 4 óra 16 perckor kihívta hozzá a mentőket, akik a sértettet kórházba szállították.

[31] A sértett a bántalmazás következtében a bal szemöldök felett hámhorzsolást, valamint léprepedést szenvedett el, mely utóbbi sérülés olyan súlyos volt, hogy a lépét el kellett távolítani. A hámhorzsolás gyógytartama nyolc napon belüli, a lépsérülés gyógytartama nyolc napon túli, ténylegesen mintegy 4-5 hétre tehető. A lépsérülés egyben közvetlenül életveszélyes sérülésnek is minősül, mivel az időszerű orvosi ellátás nélkül a sértett halála is bekövetkezhetett volna. A lép hiánya maradandó fogyatékoságot, egyben súlyos egészségromlást is jelentő állapot.

[32] A terhelt nem szenved az elmeműködés olyan kóros zavarában, mely őt korlátozta, korlátozza, kizárta, kizárja abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. A terhelt személyiségzavara a betegség szintjét nem éri el, azonban személyiségvonásaiból adódóan hasonló súlyos normál indulati cselekmény elkövetésének veszélyétől tartani kell.

[33] 3. A Btk. 22. § (1) bekezdése szerint nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.

[34] A jogos védelem kérdéseiről szóló 4/2013. Büntető jogegységi határozat szerint a Btk. a jogos védelmet a büntethetőséget kizáró vagy korlátozó okok között objektív büntethetőségi akadályként kezeli, amikor a jogos védelem során megvalósított cselekményt „nem büntetendőnek” tekinti. Az a cselekmény, amelyet a védekező a jogtalan támadás elhárítása érdekében kifejt – s az megvalósíthatja a Különös Rész valamely törvényi tényállását – nélkülözi a társadalomra veszélyességet, s ezáltal bűncselekményt nem valósít meg.

[35] A 4/2013. Büntető jogegységi határozat a jogos védelem korlátaira nézve kimondja, hogy verbális cselekményekkel szemben nem vehető igénybe, megtorlásként nem alkalmazható, kölcsönös kihívás elfogadása mindkét fél számára a jogtalanság állapotát hozza létre, továbbá támadás kiprovokálása megfosztja a védekezőt az elhárítás jogszerűségétől.

[36] A jogos védelmi helyzet a jogtalan támadó, illetve jogtalan támadással közvetlenül fenyegető és azt elhárító magatartás viszonya, aminek kezdetét a jogtalan támadó, illetve jogtalan támadással közvetlenül fenyegető magatartás határozza meg. Következésképpen jogos védelem, illetve ezen a címen valamely – bűncselekményt megvalósító – magatartás jogszerűségének kérdése akkor merülhet fel, ha az a megindult, folyamatban levő jogtalan támadás (vagy időrendi előzménye, a közvetlenül fenyegető jogtalan támadás) elhárítására irányul. Általános fenyegetettség érzése, jogtalan támadás bekövetkezettségének távoli veszélye jogos védelmi helyzetet nem alapoz meg (BH 1995.685., BH 2002.212., BH 2003.50.). Másik objektív jellegű tartalmi feltétel, hogy a – legalább elkezdett, illetve

közvetlen fenyegető – támadás más személy általi, a megtámadotton kívüli, tőle idegen, független magatartás legyen.

[37] A támadás értelemszerűen célzott, egyoldalú (nem kölcsönös), tevőleges, fizikai ütközést kezdő magatartás. Nyilvánvalóan ilyen tartalmú a meg nem kezdett, de időben, térben közvetlen fenyegető támadás (más szóval a támadás közvetlenül fenyegető veszélye) is (EBH 2011.2393.).

[38] E feltételeknek megfelelő – azaz jogtalan sértetti támadásként értékelhető – magatartást jelen esetben a jogerős ítéleti tényállás nem rögzített.

[39] A jogerős ítéletben megállapított tényállás nem azt tartalmazza, hogy a sértett kezdeményezte első ízben a támadást és olyan ténymegállapítást sem rögzít, miszerint a beszűkült tudatú, kábítószer befolyása alatt álló sértett egy recés, éles késhez nyúlt volna.

[40] Ellenben a jogerős ítéleti tényállás a jogos védelmi helyzet megítélése szempontjából releváns tényeket az alábbiak szerint rögzítette:

- a terhelt feldúltan belépett a lakásba, és
- egyből számonkérte a sértettet, amiért kizárta őket a terhelti bérleményből,
- majd az előszobában arcon ütötte őt,
- ezt követően a terhelt és a sértett között szóváltás alakult ki, s a terhelt a vita során ököllel, kis erővel, legalább egy alkalommal megütötte a sértett arcát, aki ennek hatására elesett;
- ennek során a terhelt tovább bántalmazta a földön fekvő sértettet, akit ököllel, több alkalommal, legalább egy esetben nagy erővel megütött a mellkasának bal oldalánál, a lép vetületében.

[41] A tényállásban rögzítettek szerint tehát nincs olyan körülmény, de olyan mozzanat sem, ami a sértett részéről a jogtalan támadást vagy azzal való közvetlen fenyegetést felvetné. Így a védő azon álláspontja, hogy a terhelt jogos védelmi helyzetben volt a sértett bántalmazása során, minden alapot nélkülöz. Egyetértett a Kúria az elsőfokú és másodfokú bíróságnak a jogos védelem lehetőségének vizsgálata során tett azon megállapításával, hogy „a szóváltásra a sértett okot nem, csak körülményt szolgáltatott. Sarkítva, de megállapítható, hogy a vádlott azért bántalmazta – életveszélyes sérülést okozva – a sértettet, mert az elaludt”.

[42] Miután a terhelt javára a jogos védelmi helyzet nem állapítható meg, a felülvizsgálati indítványban írt, az arányosság kereteinek túllépésére vonatkozó felvetés logikailag nem értelmezhető. A Kúria utal arra is, hogy a védő által hivatkozott 15. számú irányelv arányosságról írt megállapításaival kapcsolatban – az időközben hatályba lépett és jelenleg is hatályos Btk. (2012. évi C. törvény) részben eltérő rendelkezéseire tekintettel – a 4/2013. számú Büntető jogegységi határozat már azt rögzítette, hogy „a 15. számú irányelv III. részének 4. pontjában az arányossággal kapcsolatban kifejtettek a továbbiakban nem alkalmazhatók”. Meghaladottá vált ugyanis annak vizsgálata, hogy „az elhárító magatartás nem idézett-e elő aránytalanul nagyobb sérelmet, mint amelyet a jogtalan támadás okozott volna”. Ennek az elvárásnak törvényi alapja korábban is hiányzott, a hatályos szabályozás pedig tudatosan mellőzte az arányosság fogalmának megjelenítését. Az előzőekben kifejtettekből következik, hogy a meg nem jelenített fogalom a szükségesség kritériumából vezethető le, s csak azon belül bír jelentőséggel. A jogos védelem túllépéséért [2012. évi C. törvény 22. § (3) bekezdés] a védekező csak akkor felel, ha a jogtalan támadás belőle ijedséget vagy indulatot nem váltott ki, s az enyhébb – ám célravezető – elhárítási módot tudatosan tette félre, amikor a súlyosabb kimenetelűt választotta, mert ezáltal a jogos védelmet a megtorlás eszközeként alkalmazta, amelyre ez a jogintézmény nem ad felhatalmazást. Mindazonáltal a támadó és védekező cselekményének lehetséges eredményét egymáshoz viszonyítottan továbbra is vizsgálni kell, mert csak ezáltal érvényesülhet a Btk.

22. § (3) bekezdés tartalma, amely az elhárítás szükséges mértékének túllépésével továbbra is számol, s ha az ijedtségből vagy menthető felindulásból történik, úgy a büntethetőséget kizárja.

[43] Jelen esetben azonban a „védekezés” szükségessége fel sem merülhet, mert a sértett részéről nem volt támadás és nem állt fenn annak közvetlenül fenyegető veszélye sem, ezért a szükségesség túllépése, illetve az erre vezető ijedtség, vagy indulat sem értelmezhető.

[44] A terhelt bűnösségének megállapítása tehát törvényes, a javára büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg.

[45] Ezen túlmenően a Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, ugyancsak nem észlelt.

[46] Ekként a terhelt meghatalmazott védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdés szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. A Kúria elnöke a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában foglalt rendelkezésében a jelen ügýtípusra öttagú tanács eljárását rendelte el.

[47] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek, felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[48] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul; a Be. 652. § (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az e korlátozások ellenében benyújtott indítványt a Kúria a Be. 656. § (4) bekezdése alapján érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. február 23.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró